A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2008. február 28. *

A C-446/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2006. október 31-én érkezett, 2006. október 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

A. G. Winkel

és

a **Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh és P. Lindh (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– A. G. Winkel, a saját nevében,

– a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és C. M. Wissels, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében G. de Bergues és A.-L. During, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében F. Erlbacher és M. van Heezik, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2007. december 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2001. július 23-i 1512/2001/EK tanácsi rendelettel (HL L 201., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 194. o.) módosított, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 339. o., a továbbiakban: 1254/1999 rendelet) 3. cikke f) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az A. G. Winkel és a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (mezőgazdasági, környezetvédelmi és élelmiszer-minőségügyi miniszter, a továbbiakban: mezőgazdasági miniszter) között folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, amelynek tárgya az, hogy A. G. Winkeltől néhány tehén tekintetében megtagadták az anyatehénre vonatkozó támogatás nyújtását azzal az indokkal, hogy azok nem teljesítik a nemzeti szabályozásban előírt feltételeket.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

Az 1254/1999 rendelet

3 Az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) és g) pontja az alábbiak szerint határozza meg az „anyatehén”, illetve az „üsző” fogalmát:

„f) anyatehén: húshasznú fajta marha vagy húsmarhával való keresztezésből született tehén, amely hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozik;

g) üsző: nyolc hónapnál idősebb, még nem ellett nőivarú szarvasmarha.”

4 Az 1254/1999 rendelet 6. cikke (2) bekezdése első és ötödik albekezdése, valamint (3) és (7) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(2) Az anyatehénre vonatkozó támogatás minden olyan termelőnek jár, aki:

[…]

feltéve hogy az igény benyújtásának napjától számított hat egymást követő hónapban a fenti termelő által tartott anyatehenek száma legalább 60%-a, az üszők száma legalább 40%-a annak az anyatehén-, illetve üszőszámnak, amelyre a termelő a támogatást igényelte.

[…]

[…] az állatok számának meghatározásához azt, hogy egy tehén anyatehén-állományhoz vagy tejelő állományhoz tartozik-e a kedvezményezettnek a

tej- és tejtermékpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1255/1999/EK tanácsi rendelet [HL L 160., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet., 366. o.] 16. cikkének (3) bekezdése szerint meghatározott egyéni referenciamennyisége alapján, valamint az átlagos tejhozam alapján állapítják meg.

(3) A termelő támogatásra való jogosultságát a 7. cikk fogalommeghatározása szerinti egyéni felső határ alkalmazása korlátozza.

[…]

(7) A Bizottság a 43. cikkben leírt eljárásnak megfelelően fogadja el e cikk részletes alkalmazási szabályait, különösen a 3. cikkben szereplő anyatehén elv fogalommeghatározásával [helyesen: az anyatehén fogalmának meghatározásával] kapcsolatos szabályokat, és határozza meg az átlagos tejhozamot."

A 2342/1999/EK rendelet

5 A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 1254/1999/EK tanácsi rendeletnek a jövedelemtámogatási rendszerek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. október 28-i 2342/1999/EK bizottsági rendelet (HL L 281., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 396. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 14. cikkében pontosítja a „húshasznú fajtájú tehén" fogalmát:

„Az e rendelet I. mellékletében szereplő szarvasmarhafajtákhoz tartozó tehenek nem tekinthetők az 1254/1999/EK rendelet 3. cikk f) pontja […] értelmében húshasznú fajtájúnak."

6 E rendelet 45. cikkének értelmében a tagállamok elfogadják mindazokat az intézkedéseket, amelyekre e rendelet megfelelő alkalmazásához szükség van.

A 2419/2001/EK rendelet

7 A 3508/92/EGK tanácsi rendelettel az egyes közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. december 11-i 2419/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 327., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 34. kötet, 308. o.) 38. cikke a támogatási kérelmekre alkalmazott levonásokról, illetve kizárásokról rendelkezik arra az esetre, ha az ellenőrzés során szabálytalanságokat észlelnek a támogatási kérelemben.

8 Ezen rendelet 41. cikke lehetővé teszi ugyanakkor az olyan természeti körülmények hatásainak tekintetbevételét, mint amilyen az állat betegség vagy baleset következtében történő elhullása, ha a balesetért a mezőgazdasági termelő nem tehető felelőssé. Ugyanezen rendelet 48. cikke egyebekben a *vis maior* és kivételes körülmények tekintetbevételéről rendelkezik.

A nemzeti szabályozás

9 A 2002. július 30-i határozattal módosított, az állatokra vonatkozó közösségi támogatásokról szóló rendelet (Regeling dierlijke EG-premies) (Stcrt. 2002, 143. sz., 10. o., a továbbiakban: a holland szabályozás) 1. §-ának p) pontja az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontjában foglaltakkal azonos módon határozza meg az „anyatehén” fogalmát.

10 A holland szabályozás 6. §-a (1) bekezdése d) pontjának 2003. június 2-ig hatályos változata értelmében támogatás kizárólag az olyan anyatehén után jár a termelőnek, amely a vonatkozó év folyamán legalább egy alkalommal ellett, és amelynek borja a születését követően legalább négy hónapig az állományban maradt.

11 2003. június 2-tól a holland szabályozás 6. §-a (1) bekezdésének d) pontja az alábbiak szerint módosult:

„Támogatás kizárólag az olyan anyatehén után jár a termelőnek, amely legalább egy alkalommal ellett a kérelmezési időszak kezdőnapját megelőző huszadik hónaptól az említett napot követő negyedik hónapig terjedő időszakban, és amelynek borja a születését követően legalább négy hónapig az állományban maradt."

Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

12 A. G. Winkel támogatás iránti kérelmet nyújtott be hét anyatehene vonatkozásában a 2002-es és 2003-as évekre.

13 A 2002-es év vonatkozásában a mezőgazdasági miniszter először jóváhagyta A. G. Winkel kérelmét, és hozzávetőleg 1300 eurót kitevő támogatást folyósított számára, majd ezt követően megváltoztatta határozatát, és elrendelte a fenti összeg visszafizetését arra hivatkozva, hogy az érintett tehenek közül négy nem szoptatta borját a születésüket követően legalább négy hónapig. A mezőgazdasági miniszter

A. G. Winkelt, a 2419/2001 rendelet 38. cikkének alkalmazásában, kizárta továbbá a 2003–2005 közötti időszakra nyújtandó támogatások után járó mintegy 900 eurót kitevő jövedelemtámogatásból.

14 A 2003-as év vonatkozásában a mezőgazdasági miniszter mintegy 1100 eurós támogatást nyújtott A. G. Winkelnek hat anyatehén vonatkozásában. A támogatást egyetlen anyatehén vonatkozásában tagadta meg azzal az indokkal, hogy ez a tehén nem szoptatta borját a születését követően legalább négy hónapig.

15 A. G. Winkel panaszt nyújtott be a 2002-es évre vonatkozó támogatás visszafizetésére vonatkozó felszólítás, az ugyanazon évre vonatkozó jövedelemtámogatásból való kizárás, valamint egy tehén tekintetében a 2003-as évre vonatkozó kérelmének elutasítása ellen. A mezőgazdasági miniszter 2004. október 26-i határozatával elutasította A. G. Winkel panaszát; e határozat ellen A. G. Winkel keresetet indított a College van Beroep voor het bedrijfsleven előtt.

16 E bíróság említést tesz arról, hogy a környezetvédelmi miniszter két dokumentumot nyújtott be hozzá. Az első az Európai Közösségek Bizottsága Mezőgazdasági Főigazgatóságának 1999. december 16-i értelmező feljegyzése, amelyben a Főigazgatóság rámutat arra, hogy az anyatehenek borjainak, kivételes helyzettől eltekintve, anyjuk mellett kell maradniuk.

17 A második dokumentum ugyanezen főigazgatóság 2002. június 3-i jelentése, amely említést tesz a holland hatóságoknak a Bizottság szolgálatai által végzett ellenőrzést követő vizsgálatairól. Ebben az áll, hogy a 2000-es év folyamán született és hústermelésre szánt állományhoz tartozó borjak mintegy 25%-a elhagyta az állományt a születésüket követő négy hónapos időszak folyamán. A Bizottság szolgálatai leszögezik, hogy – a kellően indokolt, kivételes eseteket leszámítva – valamennyi borjúnak átlagban négy hónapot kell anyja mellett maradnia ahhoz, hogy az anyatehén vonatkozásában támogatás legyen nyújtható.

18 A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor felteszi azt a kérdést, hogy az ellés gyakoriságára és a szoptatás időtartamára vonatkozó feltételek minden egyes anyatehén szintjén, nem pedig az állomány összessége tekintetében történő meghatározásával valamely tagállam nem olyan követelményeket vezet-e be, amelyek összeegyeztethetetlenek a közösségi szabályozással.

19 Ilyen körülmények között a College van Beroep voor het bedrijfsleven úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) Összeegyeztethető-e az 1254/1999/EK rendelet 3. cikke bevezető fordulatával és f) pontjával az olyan szabályozás, amely az anyatehénre vonatkozó támogatásra való jogosultsághoz a szokásos állattenyésztési gyakorlat alapján azt a feltételt írja elő, miszerint ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni, a tartott tehénnek a kérelmezési időszak kezdőnapját megelőző huszadik hónaptól az említett napot követő negyedik hónapig terjedő időszakban legalább egyszer ellenie kell, és hogy e tehén borját az ellést követő négy hónapon belül az illető állományból nem szabad kivenni?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén milyen ismérveket kell alkalmazni annak meghatározására, hogy az állományt hústermelésre szánt borjak nevelésére tartják, valamint hogy mely tehenek tartoznak ehhez az állományhoz?”

Az első kérdésről

Előzetes megjegyzések

20 Az ügy irataiból kiderül, hogy Hollandiában az anyatehénre vonatkozó támogatás iránti jogosultság tekintetében alkalmazandó feltételek egyrészt az ellés gyakoriságára, másrészt a szoptatás időtartamára vonatkoznak.

21 Az A. G. Winkel panaszával érintett időszak folyamán az ellés gyakoriságára vonatkozó feltétel módosult. 2003. június 2-ig ahhoz, hogy a kérelemmel érintett tehén anyatehénnek minősüljön, a vonatkozó év folyamán legalább egyszer ellenie kellett. 2003. június 2-át követően elegendő volt, ha a kérelemmel érintett tehén egy alkalommal ellett egy meghatározott kétéves időszak folyamán.

22 A szoptatás időtartamára vonatkozó feltétel, miszerint a borjaknak anyjuk mellett kell maradniuk a születésüket követő négy hónapos időszakban, ugyanakkor nem változott.

23 Az első kérdést tehát akként kell értelmezni, hogy az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontjával ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az anyatehénre vonatkozó támogatás iránti jogosultságot a szokásos állattenyésztési gyakorlatnak megfelelő feltételekhez köti, és előírja egyrészt az ellés meghatározott gyakoriságát, másrészt azt, hogy a borjat az anyja a születését követő négy hónapos időszakban szoptassa.

A felek észrevételei

24 A. G. Winkel és a Bizottság azt állítják, hogy az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontjával nem ellentétesek a holland szabályozásban foglaltakhoz hasonló feltételek.

25 A. G. Winkel úgy véli, hogy az ezen feltételek alapját képező szokásos állattenyésztési gyakorlat ingatag és változó, amit az ellés gyakoriságára vonatkozó feltétel tekintetében bekövetkezett változás is jól mutat.

26 A Bizottság úgy véli mindenekelőtt, hogy az említett 3. cikk f) pontjában foglalt meghatározás kimerítő jellegű, és a tagállamok azt nem egészíthetik ki egyéb feltételekkel. Továbbá az anyatehén-minőséget az állomány összessége, nem pedig az egyes tehenek szintjén kell mérlegelni. Végezetül pedig a holland szabályozással bevezetettekhez hasonló feltételek akadályozzák az olyan kivételes esetek tekintetbevételét, amikor a szoptatás időtartamára vagy az ellés gyakoriságára vonatkozó előírást nem lehetett betartani.

27 A holland és francia kormány a fentiekkel ellentétes álláspontot képvisel.

28 A holland kormány rámutat, hogy a szóban forgó feltételeket, köztük a szoptatás időtartamára vonatkozó feltételt a Bizottság szolgálatainak az általuk végzett ellenőrzést követően megfogalmazott bírálataira tekintettel vezette be. E kormány továbbá arra hivatkozik, hogy a szoptatásra vonatkozó feltétel egyáltalában nem akadályozza olyan kivételes esetek, mint egy borjú kényszervágás következtében történő véletlenszerű elhullása, tekintetbevételét a 2419/2001 rendelet rendelkezéseinek megfelelően.

29 A francia kormány úgy véli, hogy – közösségi szintű közelebbi meghatározás hiányában – a tagállamok feladata a hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozó tehén fogalmának a közösségi szabályozás célkitűzéseire tekintettel történő meghatározása. A holland szabályozásban foglalt feltételek e célkitűzéseknek teljes egészében megfelelnek.

A Bíróság válasza

30 Az előterjesztett kérdés megválaszolásához az 1254/1999 rendelet 3. cikke f) pontjának és 6. cikkének szövegét, valamint a végrehajtási rendelet 14. cikkét kell e rendeletek, továbbá a 2419/2001 rendelet támogatások nyújtásának ellenőrzésére vonatkozó célja alapulvételével megvizsgálni.

31 Az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontja két ismérvre történő hivatkozással határozza meg az „anyatehén" fogalmát. Az első ismérv értelmében a tehénnek „húshasznúnak" kell lennie az alapján, hogy húshasznú fajtához tartozik, vagy húsmarhával való keresztezésből született. A második ismérv abban áll, hogy a tehénnek hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz kell tartoznia.

32 E rendelet 6. cikke az anyatehénre vonatkozó támogatás iránti jogosultság feltételeit határozza meg, és (2) bekezdése azt a kötelezettséget írja elő a termelő számára, hogy az igény benyújtásának napjától számított hat egymást követő hónap folyamán az általa tartott anyatehenek száma legalább 60%-a, az üszők száma legalább 40%-a legyen annak az anyatehén-, illetve üszőszámnak, amelyre a támogatást igényelte.

33 Amint arra a főtanácsnok indítványának 47. pontjában rámutatott, e rendelkezés szükségessé teszi az „anyatehén" pontos meghatározását, hogy megkülönböztethető legyen más tehenektől, például a tejelő tehéntől vagy az üszőtől.

34 E tekintetben az 1254/1999 rendelet 6. cikkének (7) bekezdése a Bizottságra bízza annak feladatát, hogy fogadja el az e cikkben foglalt támogatási rend alkalmazásának részletes alkalmazási szabályait, különösen az e rendelet 3. cikkének f) pontjában szereplő „anyatehén" fogalmának meghatározásával kapcsolatos szabályokat.

35 A Bizottság pontosította a végrehajtási rendelet 14. cikkében, hogy mely tehenek nem tekinthetők e 3. cikk f) pontja értelmében „húshasznú" fajtájúnak, ugyanezen rendelet 45. cikkében pedig előírta a tagállamok számára mindazon intézkedések elfogadását, amelyekre e rendelet megfelelő alkalmazásához szükség van.

36 Meg kell állapítani, hogy e 14. cikkben a Bizottság bizonyos szarvasmarhafajtákhoz tartozó teheneknek az anyatehén fogalmából való kizárására szorítkozik, anélkül hogy azt megelőzően pontosan megrajzolta volna e fogalom körvonalait a támogatás iránti jogosultság feltételeinek meghatározása céljából. A Bizottság nem tünteti fel különösen azon ismérveket, amelyek lehetővé tennék annak megítélését, hogy valamely tehén hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozik-e vagy sem.

37 A Bizottság ugyanakkor a tagállamokra rója annak feladatát, hogy fogadják el mindazokat az intézkedéseket, amelyekre e rendelet megfelelő alkalmazásához szükség van. Vagyis végső soron a tagállamok kötelessége, hogy e célból pontosítsák az anyatehén fogalmát.

38 Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy a tagállamok e fogalom pontosítása céljából hivatkozhatnak-e a területükön fennálló szokásos állattenyésztési gyakorlatra.

39 E tekintetben a Bíróság elé terjesztett észrevételekből következik, hogy az állattenyésztési gyakorlat tagállamonként változik. A francia kormány úgy véli, hogy Franciaországban a hústermelésre szánt borjak minimális szoptatási időtartamát négy hétre becsülik. A holland kormány és a Bizottság azt állítja, hogy Hollandiában a szoptatás időtartama általában négy hónap.

40 Amint az a jelen ítélet 17. pontjában említett 2002. június 3-i jelentésből következik, a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatósága maga hivatkozott e gyakorlatra, és felrótta a holland hatóságoknak, hogy támogatásra jogosítónak tekintett olyan teheneket, amelyek nem szoptatták borjaikat e tagállamban szokásos gyakorlatnak megfelelően legalább négy hónapig.

41 Meg kell állapítani, hogy mivel az anyatehén fogalma támogatás iránti jogosultság céljából történő pontos meghatározása nem szerepel a végrehajtási rendeletben, a tagállamok maguk pontosíthatják e meghatározást a területükön fennálló szokásos állattenyésztési gyakorlat alapján. A feltételek egyes tehenek, nem pedig az állomány összességének szintjén történő alkalmazása egyértelműségénél fogva növeli a jogbiztonságot, és megkönnyíti az illetékes nemzeti hatóságok számára a támogatás iránti kérelmek szabályosságának ellenőrzését. A feltételek ilyen meghatározása főszabály szerint tehát nem ellentétes az 1254/1999 és a 2419/2001 rendeletekkel, sem pedig a végrehajtási rendelettel.

42 Meg kell vizsgálni ugyanakkor, hogy a holland szabályozásban bevezetettekhez hasonló feltételek megfelelnek-e e rendeletek céljának.

43 Az egy meghatározott időszakon belül történő ellés követelménye annak biztosítására irányul, hogy a támogatásra jogosult tehenek hozzájáruljanak a borjak nevelésére tartott állomány fenntartásához, amely az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontja értelmében a hústermelés előfeltétele.

44 Ami a borjaknak a minimális időtartamú szoptatás érdekében történő állományban való tartását illeti, ennek célja annak biztosítása, hogy az állományt ténylegesen hústermelésre, nem pedig tejtermelésre szánják. Ugyanis, amint arra a francia kormány hivatkozott, a tejelő állományban, ellentétben a hústermelésre szánt anyatehén-állománnyal, a borjakat anyjuktól általában születésüket követően elválasztják, majd értékesítik, növelve ezzel a tejtermelés hatékonyságát.

45 Következésképpen az alapügy tárgyát képező feltételekhez hasonló, az ellés gyakoriságára és a szoptatás időtartamára vonatkozóan a valamely tagállam területén fennálló szokásos állattenyésztési gyakorlat alapján megállapított feltételek lehetővé teszik az anyatehén fogalmának a támogatás iránti jogosultság feltételeinek meghatározása céljából történő pontosítását, valamint annak ellenőrzését, hogy a támogatás iránti kérelmek az 1254/1999 rendelet, a végrehajtási rendelet, továbbá a 2419/2001 rendelet céljainak fényében támogatásra jogosult állatokra vonatkozzanak.

46 Az ilyen feltételek tagállamok részéről történő elfogadása tehát hasznos pontosításul szolgálhat a közösségi szabályozás hatályosulása során, anélkül ugyanakkor, hogy akadályozná az e szabályozásban foglalt kivételes körülmények tekintetbevételét.

47 Ezzel kapcsolatban a holland kormány kiemelte írásbeli észrevételeiben, hogy nincs akadálya annak, hogy a nemzeti hatóságok eltérjenek például a szoptatás négy hónapos időtartamának feltételétől a 2419/2001 rendelet 41. cikkében említett természeti körülmények vagy az ugyanezen rendelet 48. cikkében foglalt kivételes körülmények alapján.

48 Következésképpen a Bizottság azon bírálata, amely szerint e feltételek alkalmazása lehetetlenné teszi az olyan kivételes körülmények tekintetbevételét, mint amilyen egy borjúnak a születését követően nem sokkal történő elhullása, nem tűnik alaposnak.

49 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1254/1999 rendelet 3. cikkének f) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az anyatehénre vonatkozó támogatás iránti jogosultságot a szokásos állattenyésztési gyakorlatnak megfelelő feltételekhez köti, és előírja egyrészt az ellés meghatározott gyakoriságát, másrészt azt, hogy a borjút az anyja a születését követő négy hónapos időszakban szoptassa.

A második kérdésről

50 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel a második kérdésre nem kell válaszolni, mert az arra az esetre vonatkozik, amennyiben a fenti 3. cikk f) pontjával ellentétes lenne, hogy valamely tagállam az ellésre és a szoptatás időtartamára vonatkozóan a holland szabályozásban foglaltakhoz hasonló feltételeket határoz meg.

A költségekről

51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2001. július 23-i 1512/2001/EK tanácsi rendelettel módosított, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet 3. cikkének f) pontjával nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az anyatehénre vonatkozó támogatás iránti jogosultságot a szokásos állattenyésztési gyakorlatnak megfelelő feltételekhez köti, és előírja egyrészt az ellés meghatározott gyakoriságát, másrészt azt, hogy a borjút az anyja a születését követő négy hónapos időszakban szoptassa.

Aláírások